

[Frederik Lyng.]

Jeg takker for den velvilje i retning af et godt samarbejde med os, som vi har mødt fra samlingens begyndelse i efteråret, ikke mindst fra de højeste steder.

Vort forsøg på at være med i lovgivningsarbejdet i den forløbne tid — bortset fra de tre lovforslag for Grønland — har næsten udelukkende bestået i at orientere os med hensyn til, hvorledes man her i tinget forhandler og tager stilling til de foreliggende lovforslag.

Vi ved udmærket godt, at vore landsmænd i Grønland har stillet — og den dag i dag stiller — forhåbninger til vort medlemskab af det høje ting, forhåbninger, som måske nok er for store, men på den anden side vel ikke helt ubegrundede, i betragtning af at Grønland i fjor er blevet indlemmet i det danske rige. Når disse forhåbninger er så store, skyldes det måske en vis uvidenhed hos vore grønlandske landsmænd; men på den anden side har vi også lov til at glæde os over denne nye tingenes tilstand: den direkte repræsentation i det danske folketing. Grønlands nuværende statsretlige stilling, karakteriseret derved, at vi fra kolonistatus er gået over til at blive en virkelig del af det danske rige, må også medføre, at der føres åben politik for Grønland, en politik, der — om jeg må bruge det udtryk — må kunne tåle dagens lys.

Jeg er fornylig blevet stillet overfor to spørgsmål. Det ene spørgsmål lød: Hvilke resultater har de grønlandske folketingsmænd opnået for deres land og for deres landsmænd? Det andet spørgsmål lød: Hvad betyder det, at der i de nye love næsten altid til slut står: „Denne lov gælder ikke for Grønland“? Jeg har selvfølgelig forsøgt at besvare disse spørgsmål så godt, jeg kunne, og jeg glæder mig allerede til at besvare spørgsmål af lignende art i mit eget land, Grønland, overfor mine grønlandske landsmænd.

Een ting er vi to grønlændere tilfredse med, nemlig at vi i den forløbne samling har lært meget af vore danske kolleger i det høje ting. Der er måske nogle her i Danmark og i Grønland, som vil spørge: Hvilke politiske partier har I tilsluttet jer? Det er et meget kildent spørgsmål, især da man nu hører, at der lige er blevet dannet et politisk parti i Godthaab. Jeg vil hertil kun svare, at

vi to grønlændere mener, at vi endnu er altfor lidt oplyste til at kunne tilslutte os noget af partierne her i tinget. Dertil kræves der meget mere oplysning i Grønland blandt den almindelige befolkning vedrørende de forskellige politiske partiers synspunkter og programmer. Dette er helt nødvendigt. Først når det er sket, kan vi begynde at tale om, at grønlænderne har tilsluttet sig et bestemt politisk parti hernede. Det er min fætters og min agt at tage de bedste af forslagene, ligeegyldigt fra hvilket parti de kommer, tilslutte os dem og stemme for dem, navnlig de forslag, der har og får relation til grønlandske forhold.

Noget af det, som det efter min mening haster mest med, er sociallovgivningen i Grønland; en sådan lovgivning må snarest indføres; det er det, der tiltrænges mest. Nu ved vi, at finansudvalget og Grønlandsudvalgets medlemmer om en 14 dages tid agter at foretage en rejse til Grønland. Det er vort håb, at de må få lov til at se en del af Grønland, ikke alene det, som det på forhånd er bestemt de skal se, men at de også får lejlighed til at se andre steder, som det er mest tiltrængt at danske folketingsmedlemmer får at se.

A. C. Normann: Jeg vil gerne have lov til i fortsættelse af nogle økonomiske synspunkter, jeg har gjort gældende udenfor denne sal, at fremsætte en økonomisk betragtning i forbindelse med dollarpræmieringsordningen. Da den i sin tid blev gennemført, var den efter min mening et nyttigt incitament til styrkelse af vor tilgang af hård valuta. Jeg tror også, at ordningen stadig er af betydning, især så længe en del andre lande på forskellig måde favoriserer deres eksportørers bestræbelser i kampen for dollarmarkederne. Derimod er det muligt, at der var grund til mere reservation overfor den senere trufne ordning, som medførte en fast kurs på bevillingstilsagnene som følge af, at staten gav bankerne lov til at sælge tilsagnene til kurs 80, hvorefter salget i den frie handel selvfølgelig heller ikke kunne indbringe mere end denne kurs.

Jeg ville være meget interesseret i at høre, hvordan regeringen vurderer udviklingen på dette område. Hvilke tanker har man gjort sig med hensyn til, hvorledes ordningen til sin tid kan afvikles? Ordningen har jo en